

FROM THE PASTOR'S DESK

Sunday, March 1, 2026

Dear Families and Friends,

I would like to share with you a reflection by Father Pedro Tejeda:

Dear friends, I offer you this invitation so that we may journey together along the Lenten path, where we will encounter the celebration in which Christ, “obedient unto death, even death on a cross” (Phil 2:8), calls us to conversion and renewal of our faith. May we quench our thirst with the “living water” of hope and receive with open hearts the love of God, which makes us brothers and sisters in Christ.

On the night of Easter, we will renew the promises of our Baptism, to be reborn as new men and women through the work of the Holy Spirit. Lent, like the entire Christian journey, stands in the light of the Resurrection, which inspires the thoughts, attitudes, and decisions of those who desire to follow Christ.

Fasting, prayer, and almsgiving, as Jesus presents them in His preaching (cf. Mt 6:1–18), are the conditions and the expression of our conversion.

The path of poverty and self-denial (fasting), the loving gaze and gestures toward the wounded person (almsgiving), and the filial dialogue with the Father (prayer) allow us to embody a sincere faith, a living hope, and active charity.

1. Faith calls us to accept the Truth and to be witnesses before God and before our brothers and sisters. In this season, let us welcome and live the Truth revealed in Christ, allowing ourselves to be touched by the Word of God, which the Church hands down from generation to generation. Lent is a time to believe—that is, to receive God into our lives and allow Him to “make His dwelling” within us (cf. Jn 14:23). Fasting means freeing our lives from every pride that stands in the way.

2. Hope as “living water” that enables us to continue our journey. The Samaritan woman, whom Jesus asks for a drink at the well, does not understand when He tells her that He could offer her “living water” (Jn 4:10). At first, she naturally thinks of material water, while Jesus refers to the Holy Spirit, whom He will give abundantly in the Paschal Mystery and who pours into us a hope that does not disappoint.

To live Lent with hope means recognizing that, in Jesus Christ, we are witnesses of the new time in which God “makes all things new” (cf. Rev 21:1–6). It means embracing the hope of Christ who gives His life on the cross and whom God raises on the third day, “always ready to give an explanation to anyone who asks you for a reason for your hope” (cf. 1 Pt 3:15).

3. Charity, lived in the footsteps of Christ, showing care and compassion for every person, is the highest expression of our faith and hope. Charity rejoices in seeing others grow. For this reason, it suffers when another is distressed: alone, sick, homeless, rejected, or in need. Charity is the impulse of the heart that moves us beyond ourselves and creates bonds of cooperation and communion.

Every stage of life is a time to believe, to hope, and to love. This call to live Lent as a journey of conversion and prayer, and to share our goods, helps us to rediscover in our personal and communal memory the faith that comes from the living Christ, the hope enlivened by the breath of the Spirit, and the love whose inexhaustible source is the merciful heart of the Father.

— *Father Pedro Tejada*

Fr. Andrew C. Nguyen

Pastor

THƯ CHA CHÍNH XỨ

Chủ nhật, ngày 1 tháng 3 năm 2026

Kính thưa Quý Cụ, Quý Ông Bà và Anh Chị Em:

Tôi xin chia sẻ với quý vị bài suy niệm của Cha Pedro Tejada:

Quý bạn thân mến, tôi mời gọi quý vị cùng nhau bước đi trên con đường Mùa Chay, nơi chúng ta sẽ gặp gỡ sự cử hành mà trong đó Chúa Kitô, “vâng phục cho đến chết, thậm chí chết trên thập giá” (Phi-líp 2:8), kêu gọi chúng ta hoán cải và đổi mới đức tin. Nguyên xin chúng ta được thỏa mãn cơn khát bằng “nước hằng sống” của niềm hy vọng và đón nhận với tâm lòng rộng mở tình yêu của Thiên Chúa, là điều khiến chúng ta trở thành anh chị em trong Chúa Kitô.

Vào đêm vọng Phục Sinh, chúng ta sẽ lặp lại những lời hứa trong Bí tích Thánh tẩy, để được tái sinh thành những người nam nữ mới nhờ công việc của Chúa Thánh Thần. Mùa Chay, cũng như toàn bộ hành trình Kitô giáo, đứng vững trong ánh sáng của mầu nhiệm Phục Sinh, điều truyền cảm hứng cho những suy nghĩ, thái độ và quyết định của những người muốn theo Chúa Kitô.

Ăn chay, cầu nguyện và bố thí, như Chúa Giêsu đã trình bày trong lời rao giảng của Ngài (x. Mt 6:1–18), là những điều kiện và biểu hiện của sự hoán cải của chúng ta.

Con đường nghèo khó và tự hy sinh (ăn chay), ánh mắt và cử chỉ yêu thương đối với người bị tổn thương (bố thí), và cuộc đối thoại hiếu thảo với Chúa Cha (cầu nguyện) cho phép chúng ta thể hiện một đức tin chân thành, một niềm hy vọng sống động và lòng bác ái tích cực.

1. Đức tin kêu gọi chúng ta đón nhận Chân lý và làm chứng trước mặt Thiên Chúa và trước mặt anh chị em mình. Trong mùa Chay này, chúng ta hãy đón nhận và sống Chân lý được mặc khải trong Chúa Kitô, để cho Lời Chúa, điều mà Giáo hội truyền lại từ thế hệ này sang thế hệ khác, được chạm đến. Mùa Chay là thời gian để tin – nghĩa là, để đón nhận Thiên Chúa vào đời sống chúng ta và để cho Ngài “ngự trị” trong chúng ta (x. Ga 14:23). Ăn chay có nghĩa là giải thoát đời sống chúng ta khỏi mọi kiêu ngạo cản trở.

2. Hy vọng như “nước hằng sống” giúp chúng ta tiếp tục cuộc hành trình. Người phụ nữ Samari, người mà Chúa Giê-su xin uống nước tại giếng, không hiểu khi Ngài nói với bà rằng Ngài có thể ban cho bà “nước hằng sống” (Ga 4:10). Ban đầu, bà nghĩ đến nước vật chất, trong khi Chúa Giê-su nói đến Chúa Thánh Thần, Đấng mà Ngài sẽ ban cho dồi dào trong Mầu nhiệm Phục Sinh và là Đấng đổ vào chúng ta một niềm hy vọng không bao giờ thất vọng.

Sống Mùa Chay với niềm hy vọng có nghĩa là nhận ra rằng, trong Chúa Giêsu Kitô, chúng ta là những chứng nhân của thời kỳ mới mà Thiên Chúa “làm mới mọi sự” (x. Khải Huyền 21:1-6). Điều đó có nghĩa là đón nhận niềm hy vọng nơi Chúa Kitô, Đấng hi sinh mạng sống trên thập giá và được Thiên Chúa phục sinh vào ngày thứ ba, “luôn sẵn lòng giải thích cho bất cứ ai hỏi anh em về lý do của niềm hy vọng ấy” (x. 1 Pr 3:15).

3. Lòng bác ái, được sống theo bước chân của Chúa Kitô, thể hiện sự quan tâm và lòng thương xót đối với mọi người, là biểu hiện cao nhất của đức tin và đức cậy của chúng ta. Lòng bác ái vui mừng khi thấy người khác trưởng thành. Vì lý do này, trái tim đau khổ khi thấy người khác gặp khó khăn: cô đơn, ốm đau, vô gia cư, bị ruồng bỏ, hoặc thiếu thốn. Lòng bác ái là sự thôi thúc của trái tim đưa chúng ta vượt lên chính mình và tạo nên những mối dây hợp tác và hiệp thông.

Mỗi giai đoạn của cuộc đời là thời điểm để tin tưởng, hy vọng và yêu thương. Lời kêu gọi sống Mùa Chay như một hành trình hoán cải và cầu nguyện, và chia sẻ của cải của mình, giúp chúng ta tái khám phá trong ký ức cá nhân và cộng đồng đức tin đến từ Chúa Kitô hằng sống, niềm hy vọng được thổi hồn bởi hơi thở của Chúa Thánh Thần, và tình yêu mà nguồn gốc vô tận là trái tim thương xót của Chúa Cha.

— ***Cha Pedro Tejada***

Lm. Phêrô Nguyễn Chí Thông

Chánh xứ

MENSAJE DE NUESTRO PARROCO

Domingo 1 de marzo, 2026

Estimadas Familias y Amigos:

Les comparto una reflexión del Padre Pedro Tejeda:

Estimados amigos, les dejo esta invitación para que vallamos recorriendo juntos el camino cuaresmal, donde nos encontraremos con la celebración en la que Cristo, “obediente hasta la muerte, y una muerte de cruz” (Flp 2,8), nos invita a la conversión y renovación de nuestra fe, para que saciemos nuestra sed con el “agua viva” de la esperanza y recibamos con el corazón abierto el amor de Dios que nos convierte en hermanos y hermanas en Cristo.

En la noche de Pascua renovaremos las promesas de nuestro Bautismo, para renacer como hombres y mujeres nuevos, gracias a la obra del Espíritu Santo. La Cuaresma, al igual que todo el camino cristiano, está bajo la luz de la Resurrección, que anima los sentimientos, actitudes y las decisiones de quien desea seguir a Cristo.

El ayuno, la oración y la limosna, tal como los presenta Jesús en su predicación (cf. Mt 6,1-18), son las condiciones y la expresión de nuestra conversión.

La vía de la pobreza y de la privación (el ayuno), la mirada y los gestos de amor hacia el hombre herido (la limosna) y el diálogo filial con el Padre (la oración) nos permiten encarnar una fe sincera, una esperanza viva y una caridad operante.

1. La fe nos llama a acoger la Verdad y a ser testigos, ante Dios y ante nuestros hermanos y hermanas. En este tiempo, acojamos y vivamos la Verdad que se manifestó en Cristo, dejándonos alcanzar por la Palabra de Dios, que la Iglesia transmite de generación en generación. La Cuaresma es un tiempo para creer, es decir, para recibir a Dios en nuestras vidas y permitirle “poner su morada” en nosotros (cf. Jn 14,23). Ayunar significa liberar nuestra existencia de todo orgullo que estorba.

2. La esperanza como “agua viva” que nos permite continuar nuestro camino. La samaritana, a quien Jesús pide que le dé de beber junto al pozo, no comprende cuando Él le dice que podría ofrecerle un “agua viva” (Jn 4,10). Al principio, naturalmente, ella piensa en el agua material, mientras que Jesús se refiere al Espíritu Santo, aquel que Él dará en abundancia en el Misterio Pascual y que infunde en nosotros la esperanza que no defrauda.

Vivir una Cuaresma con esperanza significa sentir que, en Jesucristo, somos testigos del tiempo nuevo, en el que Dios “hace nuevas todas las cosas” (cf. Ap 21,1-6). Significa recibir la esperanza de Cristo que entrega su vida en la cruz y que Dios resucita al tercer día, “dispuestos siempre para dar explicación a todo el que nos pida una razón de nuestra esperanza” (cf. 1 P 3,15).

3. La caridad, vivida tras las huellas de Cristo, mostrando atención y compasión por cada persona, es la expresión más alta de nuestra fe y nuestra esperanza. La caridad se alegra de ver que el otro crece. Por este motivo, sufre cuando el otro está angustiado: solo, enfermo, sin hogar, despreciado, en situación de necesidad... La caridad es el impulso del corazón que nos hace salir de nosotros mismos y que suscita el vínculo de la cooperación y de la comunión.

Cada etapa de la vida es un tiempo para creer, esperar y amar. Este llamado a vivir la Cuaresma como camino de conversión y oración, y para compartir nuestros bienes, nos ayuda a reconsiderar, en nuestra memoria comunitaria y personal, la fe que viene de Cristo vivo, la esperanza animada por el soplo del Espíritu y el amor, cuya fuente inagotable es el corazón misericordioso del Padre. — Padre Pedro Tejeda

Padre Andrew C. Nguyen

Párroco